

ה"ת 58345/06/14 - משה נתנוב נגד משטרת ישראל/חדרה

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 58345-06-14 נתנוב נ' משטרת ישראל/חדרה
תיק חיצוני: 229978/2014

בפני	כב' השופט משה גינות
מבקש	משה נתנוב
נגד	
משיבה	משטרת ישראל/חדרה

החלטה

1. בפני בקשה להחזרת תפוס, ועניינה רכב מאזדה מ.ר. 64-401-35 ומכשיר D.V.R (להלן: "**הרכב**").

רקע וטענות הצדדים:

2. משה נתנוב (להלן: "**הנאשם**") נעצר בגין חשד לביצוע עסקאות סחר בסמים וביום מעצרו נתפס הרכב והוא מצוי עד היום בחזקת המשטרה. ביום 29.5.14 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום בגין עבירות של גידול, יצור והכנת סמים מסוכנים, החזקת כלים להכנת סם והחזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית.

3. במהלך מעצרו של המבקש נתפס רכבו ואשר משמש את בני משפחתו לרבות ילדיו הקטנים להתנהלות יום יומית וכן נתפס מכשיר DVR המשמש לצפייה בטלוויזיה. לטענת הסנגור, משהסתיימה החקירה והוגש כתב אישום כנגד המבקש, אין כל הצדקה להמשיך להחזיק ברכב ובמכשיר DVR. עוד טוען הסנגור משלא הוגש כנגד המבקש כתב אישום בגין סחר בסמים אלא רק בגין גידול והחזקה לשימוש עצמי אזי, אין להחיל את סעיף 39 לחסד"פ, מכאן כי המשיבה גם לא יכולה לעתור לחילוט הרכב. לחילופין טען הסנגור כי יש להשיב את הרכב למשפחתו של המבקש תמורת התחייבותם שלא לעשות כל דיספוזיציות ברכב.

4. המשיבה מתנגדת להשבת הרכב למבקש בטענה כי בסוף ההליך המשפטי היא תעתור לחלטו. לטעמה אומנם אינה רשאית לעתור לחילוט הרכב מכח סעיף 39 לחסד"פ אך היא יכולה לעתור לחילוטו מכח פקודת הסמים המסוכנים. לטענת המשיבה סמכות החילוט מעוגנת בסעיף 36 לפקודת הסמים "ביהמ"ש שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים יקבע בהכרעת הדין כי הנידון הוא סוחר סמים (לבקשת התובע).. יחולט לאוצר המדינה כל רכושו...". עסקת סמים מוגדרת כעבירה שעונשה מאסר 20 שנה או יותר. סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים קובע כי העונש בגין עבירת גידול סמים הינו 20 שנה. לאור האמור ומאחר ובכוונת המשיבה לעתור בפני ביהמ"ש שיתן את הכרעת הדין כי יכריז על המבקש כסוחר סמים אזי יש מקום להורות על חילוט הרכב עד תום ההליכים ולדחות את בקשת המבקש על הסף.

לגבי מכשיר DVR טענה המשיבה כי מדובר במוצג שהינו חלק מחומר הראיות בתיק ולכן לא ניתן

להשיבו למבקש.

דין והכרעה:

5. בית המשפט שהרשיע אדם בביצוע עסקת סמים רשאי להורות, בנוסף לכל עונש, על חילוט רכוש **"שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך"**, וזאת על פי סעיף 36א(א)(2) לפקודת הסמים המסוכנים. כמו-כן רשאי בית המשפט, לפי הוראות סעיף 23א(א) ו-(ב) לפקודה לקבוע, לאחר הרשעת נאשם בעבירות סמים, כי הנידון הוא "סוחר סמים", ורשאי לצוות בגזר הדין כי **"בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים.."**

לפי סעיף זה, ניתן לחלט רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה, או לחלט רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין כתוצאה מביצוע העבירה. נטל ההוכחה מונח על כתפי התביעה ועליה להוכיח, מעל לכל ספק סביר, מהו מקור הרכוש או הכספים אותם היא מבקשת לחלט (ראו: ע"פ 3162/94, מ"י נ' **מדינת ישראל**, פ"ד נ(3) 265).

6. כאמור, עותרת המשיבה לשמר את התפוס בידיה לצורך חילוטו- בבחינת "תפיסה עד תום ההליכים".

7. עתה עליו לבדוק אם ניתן להשיג את תכלית תפיסת הרכב בדרך של "חלופת תפיסה". הפסיקה קבעה כי בדומה להליך מעצר עד תום ההליכים, יש לבחון "חלופת תפיסה", ואם ניתן להבטיח את מטרת התפיסה לצורך חילוט בתנאים שפגיעתם בזכות הקניין פחותה, יש להעדיף דרך זאת.

8. לטעמי, ולאחר בחינת מכלול הנסיבות והטיעונים, אין זה המקרה בו בית המשפט ייעתר ביד חפצה לבקשה לחילוט הרכב. כמה טעמים לכך. מסקירה קלה של החלטות אשר יצאו תחת ידם של בתי משפט שונים באותו הקשר, נראה כי בית המשפט הורה על חילוט רכב במקרים בהם נידונו נאשמים לשנות מאסר מרובות בשל עסקאות סחר בסם מסוכן או יבוא סם מסוכן בהיקפים גדולים. ראה לעניין זה ע"פ 7376/02 ירון כהן נ' מדינת ישראל. כמו כן יש לזכור כי לעת הזו, וכל עוד לא הורשע המבקש יש צורך לצמצם למינימום ההכרחי את הפגיעה במבקש, וזאת במקום בו קיימת גם עילה לכאורית לבקש את חילוט הרכב.

לאור האמור לעיל אני מורה על השבת הרכב מסוג מאזדה מ.ר. 6540135 לידיו של המבקש בכפוף לתנאים הבאים:

- א. רישום הערה במשרד הרישוי במסגרתו תיאסר כל דיספוזיציה ברכב מכל סוג שהוא.
- ב. רישום שעבוד מדרגה ראשונה על הרכב לטובת המשיבה במשרד הרישוי.
- ג. התחייבות עצמית של המבקש על סך 10,000 ₪, כי לא יעשה כל דיספוזיציה ברכב עד לסיום ההליכים המשפטיים (המאוחר מבין השניים).

ד. הפקדה כספית בסך 2,000 ₪.

שחרורו הרכב לידי המבקש יעשה לאחר הפקדת כל הערבויות והביטחונות שנמנו לעיל, והעברת מסמכים המלמדים על ביצוע הרישומים דן לידי המשיבה.

לא יופקדו הערבויות שנמנו לעיל, יותר הרכב בחזקת המשיבה, בכפוף להוראות כל דין.

9. לעניין מכשיר ה- DVR מאחר ועסקינן במוצג שהינו חלק מחומר הראיות בתיק, כפי טענת המשיבה, בקשת המבקש להחזרתו נדחית.

לאור האמור לעל, אני מורה על השבת הקטנוע

המזכירות תשלח עותק מהחלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ג' אב תשע"ד, 30 יולי 2014, בהעדר הצדדים.